

Изъ въздуха сноватъ мушици, комари и други хвъркати на-сѣкоми. Ето единъ комаръ е примаменъ отъ блестящитѣ на слън-це капчици. Той кацва на единъ листъ: иска да утоли жаждата си. Но въ сѣщия мигъ усѣща, че нѣщо го хваща. Крачката и хоботчето му затъватъ въ лепкавитѣ капчици, които той смѣтна за блестящи капчици-роса.

Горкиятъ комаръ! Той разбира опасността и съ всички сили се мъчи да се избави отъ нея. Напраздно. Високо издигнатото краче само провлича лепкавата капчица около топчестия връхъ на власинката. Следъ това тази растягната нишчица пакъ се съ-бира на капчица.

Ето въ листа на росянката настава нѣкакво чудно безпокой-ство. Една по една власинкитѣ започватъ бавно да се изправятъ. Най-напредъ се изправятъ тѣзи, които сж най-близо до нещаст-ния комаръ. Блѣскавитѣ капчици сжщо започватъ да растатъ и бързо се уголѣмяватъ. После власинкитѣ започватъ да се пре-гъватъ въ основитѣ си и да свеждатъ лепкавитѣ си главички къмъ попадналия на листа комаръ, който въ смъртенъ страхъ от-чаяно се мъчи да се спаси.

Една отъ съседнитѣ власинки вече е уловила разтрепе-рената жертва за шията. Втора притиска лепкавата си главичка въ гърба на комара. Две-три се приближаватъ отстрани...

Още нѣколко минути, и нещастниятъ комаръ е обхванатъ отъ десетина власинки. Още малко, и той е цѣлъ облѣнъ съ леп-кавъ сокъ, — той е задушенъ, удавенъ... Свърши се. Сега се започва премѣстването на мъртвото тѣло отъ края къмъ срѣдата на листа. Крайнитѣ по-дълги власинки като че ли предаватъ тѣлото отъ ржце въ ржце на по-къситѣ власинки, разположени въ срѣдата на листа.

Премѣстена въ срѣдата, жертвата се обхваща вече отъ всич-ки власинки, които отъ всички страни се свеждатъ къмъ срѣдата на листа. Минава около половина часъ, и самата петурка на листа се сгъва надъ нещастната жертва, сжщо като свитъ юмрукъ. Сега вече листътъ скрива отъ човѣшкото око това, което се извършва по-нататъкъ.

Изминаватъ 2—3 дни. Листътъ отново се разтваря. На по-върхността му намираме твърди остатъци отъ комара: крилца, крачка и твърди коремни поясчета. Всичко останало е унищожено, погълнато отъ листа. Но ето и друга изненада: сега ние не виждаме по края на власинкитѣ на току-шо разтворилия се листъ онѣзи блестящи капчици, които примамиха горкия комаръ.

Листътъ трѣбва да постои известно време сухъ, за да може